

گزارش و جمع‌بندی سلام دمکرات از فرایند تعیین ۲۰ درصد افزایش دستمزد ها

فرنوش عظیمی

بیست ششم اسفند ماه هشتاد و شش

اندکی تناقض (!؟) ۶ تا ۳۱ درصد در نهایت ۲۰ درصد!

«حداقل حقوق کارگران با ۲۰ درصد افزایش به ۲۱۹ هزار و ۶۰۰ تومان رسید.» این جمله، تیتیر خبری بود که سرانجام پس از گذشت یک هفته از انتشار اخبار متفاوت درباره تعیین حداقل دستمزد کارگران به نقل از وزیر کار و امور اجتماعی در رسانه ها منتشر شد.

این در حالی است که این تصمیم در غیاب نمایندگان واقعی کارگران و در شورایی به ظاهر "سه جانبه" که متشکل از نماینده دولت، نماینده کارفرمایان، و به اصطلاح نماینده کارگران تصویب شده است.

در مورد نمایندگان دولت و کارفرما هیچ بحثی نیست، چون آنان بر اساس غریزه ی طبقاتی خود از منافع طبقه ی خودشان دفاع می کنند. دولت که در واقع دست نشانده ی همین سرمایه داران است و کارفرمایان نیز صریحاً اعلام کرده بودند که نهایتاً با اضافه کردن ۶ درصد به حقوق کارگران موافقت خواهند کرد. اما بحث بر سر نمایندگانی است که به اسم طبقه کارگر در این شورا شرکت داشته اند. سوال این جاست که این آقایان از چه فرایندی توانسته اند نمایندگی طبقه کارگر را به دست آورند؟ و در ضمن آیا واقعاً در این گفتگوها منافع طبقه کارگر را نمایندگی کردند؟ این در حالی است که بنا به اعتراف وزیر کار دولت حامی سرمایه داران بسیاری از کارگران حتی از ابتدایی ترین امکانات زیستی و حقوق شان نیز محرومند.

جهرمی در این زمینه گفت: ۱۵ میلیون نفر کارگر در کشور وجود دارند که برخی مانند شاغلان بخش ساختمانی، حمل و نقل و کشاورزی، حداقل حقوق را دریافت می کنند، ولی بیمه شده نیستند و کارگران بیمه شده تامین اجتماعی حدود هشت میلیون نفرند.

وزیر کار و امور اجتماعی تأکید کرد: با توجه به آمارها، ۲۱/۵ درصد کارگران در بنگاه ها و کارخانه ها بر اساس حداقل مزد حقوق دریافت می کنند. این بدین معنا است که نزدیک به ۸۰ درصد از کارگران حتی این حقوق را نیز دریافت نمی کنند.

توافق نهایی برای افزایش حداقل دستمزد کارگران به میزان ۱۰ درصد، در حالی به دست آمده است که تا پایان روز چهارشنبه اختلاف نظر جدی در این زمینه وجود داشت؛ چرا که در جلسه دوم شورای عالی کار برای تعیین حداقل حقوق کارگران که تا ساعت ۲۳ چهارشنبه ادامه داشت، بار دیگر پیشنهاد افزایش ۳۱ درصدی حداقل حقوق سال آینده کارگران توسط نمایندگان گروه به اصطلاح کارگری مطرح شد، ولی به تصویب نرسید. در این نشست، پیشنهاد افزایش حداکثر ۶ درصدی حداقل حقوق سال ۸۷ کارگران که توسط کارفرمایان ارائه شده بود. این پیشنهاد کارفرمایان، با در نظر گرفتن سایر پرداختی ها نظیر حق اولاد، عیدی سالانه و حق سنوات حداکثر به حدود ۱۰ درصد دریافتی کارگران می انجامید.

نمایندگان کارگران در این شورا را بهتر بشناسید

"نمایندگان کارگران" در این گفت و گو ها نقش چندانی نداشتند و اگر به مصاحبه های ایشان با رسانه ها دقت کنیم، گزارشات ایشان آنقدر ضد و نقیض است که خواننده را به شک می اندازد که آیا این آقایان همگی در یک جلسه شرکت کرده بودند؟ و یا اینکه از چند جلسه ی مختلف صحبت می کنند؟ همین اختلاف برداشت از چگونگی پیشبرد گفت و گو ها نشان می دهد که شرکت "نمایندگان کارگران" فقط جنبه ی تزئینی داشته و همچنین بیانگر آنست که خود این باصطلاح "نمایندگان کارگران" نیز نقش خود را جدی نگرفته اند.

■ بعد از اعلام میزان افزایش ۲۰ درصدی مزد کارگران در سال آینده یکی از اعضای شورای عالی کار که از طرف دولت حامی سرمایه داران به نمایندگان کارگران منسوب شده است از میزان افزایش اظهار نارضایتی کرد.

محمد سلیم بهرامی- نماینده حکومتی کارگران در شورای عالی کار - بعد از تصویب نهایی افزایش ۲۰ درصدی حداقل مزد کارگران در سال ۸۷ در گفت و گو با ایسنا اظهار کرد: شورای عالی کار طبق ماده ۴۱ وظیفه افزایش مزد براساس تورم را دارد که هر چند نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی می تواند متفاوت با نرخ واقعی باشد، اما ملاک شورای عالی کار همین نرخ اعلام شده است.

وی با اشاره به پیشنهاد شش درصدی افزایش مزد کارگران از سوی کارفرمایان برای سال ۸۷ افزود: پس از اعلام این پیشنهاد با چانی زنی ها توانستیم این نرخ افزایش را به ۱۸ درصد برسانیم، اما چون از این میزان افزایش نیز ناراضی بودیم بنابراین جلسه شورای عالی کار را ترک کردیم، ولی سپس با صحبت هایی که با وزیر کار و امور اجتماعی داشتیم توانستیم این نرخ را به ۲۰ درصد افزایش دهیم.

وی که خود را نماینده ی کارگران می داند هیچ توضیحی نداد که به جز قهر کردن از جلسات رسمی و دولتی چه راه کار دیگری را برای افزایش دست مزد کارگران در نظر گرفته است؟ بهرامی در ادامه البته اضافه کرد: هنوز یکی از نمایندگان کارگران این میزان افزایش را نپذیرفته و امضا نکرده، ولی به هر حال این نرخ اعلام شده است.

البته این تمام ماجرا نیست نباید لحظه ای خیال کنیم که این افراد حاضرند برای دفاع از حقوق کارگران حتا لحظه ای در مقابل دولت و سرمایه داران بایستند.

■ عبدالمجید محمدی - یکی دیگر از نماینده های حکومتی کارگران در شورای عالی کار - نیز در این مورد به ایسنا بر خلاف ادعای دیگر همکار خود در یک تناقض گویی آشکار بیان کرد که: نمایندگان کارگران برای حداقل مزد در نهایت افزایش ۲۰ درصدی را پیشنهاد کردند که پذیرفته شد.

وی در ادامه افزود: بعد از جلسه چهارشنبه، در روز پنجشنبه نیز جلسه با حضور همه اعضای شورای عالی کار به جز یکی از نمایندگان کارگران که کاندیدای انتخابات مجلس هشتم شورای اسلامی بود، برگزار و در نتیجه در این جلسه تصویب شد که افزایش ۲۰ درصدی برای حداقل مزد کارگران در سال آینده در نظر بگیرند.

محمدی تصریح کرد: هرچند در روز پنجشنبه اعضا این مبلغ را تصویب کردند اما دیروز به صورت نهایی این موضوع تصویب و سپس ابلاغ شد.

اما در این میان واکنش یکی دیگر از به اصطلاح نمایندگان کارگران جالب است وی ترجیح داده بود که به جای دفاع از حقوق موکلان واقعی اش برای شرکت در انتخابات مجلس و رای جمع کردن در جلسه حضور نیابد.

ولی الله صالحی - یکی دیگر از نمایندگان کارگران در شورای عالی کار - که به دلیل کاندید بودن در انتخابات مجلس هشتم در جلسه روز پنجشنبه حضور نداشت، از افزایش ۲۰ درصدی مزد سال آینده اظهار بی اطلاعی کرد. وی گفت: بعد از جلسه روز چهارشنبه هیچ چیزی را ما تصویب نکرده بودیم که بخواهند آن را اعلام کنند. وی که صبح دیروز برای پیگیری این موضوع در ساختمان وزارت کار و امور اجتماعی حضور داشت، اضافه کرد: از افزایش ۲۰ درصدی مزد کارگران برای سال آینده اطلاعی ندارم و در این زمینه هیچ اقدامی نشده است. این عضو شورای عالی کار قبل از این نیز در مورد آخرین جلسه شورای عالی کار اشاره ای به اینکه میزان افزایشی برای مزد سال آینده کارگران مشخص شده است نکرده و گفته بود: در جلسه چهارشنبه به نتیجه ای نرسیدیم و در این جلسه بیشتر بحث های حاشیه ای، نظرات کارفرمایان و دولت، مشکلات صنعت و کارگری و امثال آنها مطرح شد. در این شرایط که به نظر می رسد تکلیف افزایش مزد سال آینده کارگران از طرف سرمایه داران و دولت حامی شان مشخص شده است آنچه از حرف های این به اصطلاح نمایندگان کارگران می توان برداشت کرد، عدم وجود تصمیم جدی برای تغییر این وضعیت است.

به نظر می رسد که طبقه کارگر ایران در سال پیش رو باید به صورت جدی تر و متحد تر بر سر مسئله دستمزد ها دست به اقدام بزند. آن هم نه تنها در پشت درهای بسته و میز های مذاکره بلکه در خیابان ها و محل کارش!

فرنوش عظیمی

سلام دمکرات

۲۶ اسفند ۱۳۸۶، بوسیله ی آرزو